

Štev. 9.

V Ljubljani, 1. kimavca 1902.

Leto III.

Slavko v prvih hlačah.

Da godovni dan
Slavko je vstal,
pa se od srca je
nasmejaj.

1.

Pa se je nasmejaj
kot še nikdar,
saj od mamke dobil
hlače je v dar.

In pozdravljali so
Slavka povsod:
„Dobro jutro, poklon,
mladi gospod!“

2.

Moški je hodil
Slavko naprej:
„To ni kar tako,
le vsak me poglej!“

Slavko je hodil
vsepovsod,
pa s hlačicami
zataknil se v plot.

Zataknil se v plot,
in reklo je: drk!
Prijoekal domov je,
in reklo je: šfrk!

3.

In drugi dan
Slavko je vstal,
pa mu je bilo
neskončno žal.

Saj mamka oblekla
mu krilce je spet,
in Slavko — gospod
v njem šel je v svet.

In kdor ga je videl,
mirú mu ni dal:
korenček je strgal
in se mu smejaj!

Leon Poljak.

